

T.B.M.M.
CUMHURİYET HALK PARTİSİ
Grup Başkanlığı
Tarih: 8.12.2015
Sayı: 375

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Kadın Bakanlığı kurulmasına ilişkin kanun teklifim gerekçesiyle birlikte ilişikte sunulmuştur.

Gereğinin yapılmasını saygılarımla arz ederim. 7.12.2015

Zeynel Emre
İst. Mv.

GÜLAY YEDEKÇİ
İSTANBUL MÜ.

Gamze AKKUS İLGEZDİ
İstanbul Milletvekili

Barış KARADELİ
SİĞIR MÜ.

Vali Akkuz
Mevlâz

Nurhayat Altın Kaysoglu
Bursa Mv.

Ömer Fethi Görev

Lale Karabıyık
Bursa Mv.

Erkan Ayhan Karim ARSLAN
Bursa Mv.

Denizci

Barış Yarkadaş
İstanbul Mv.

HERDA KUTUNCUOĞLU
Mersin Mv.

Bihlun Tamaylısı
İstanbul Mv.

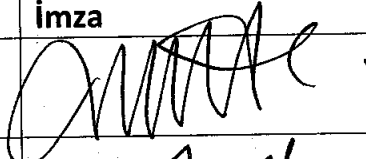
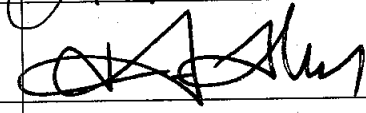
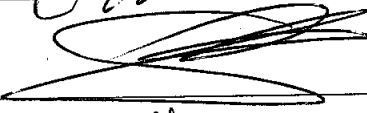
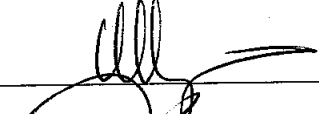
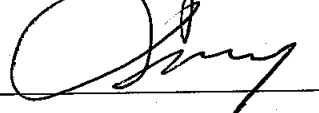
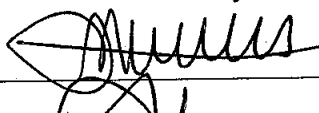
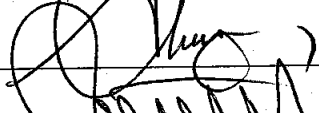
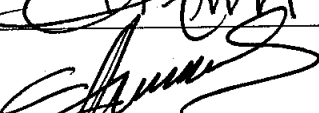
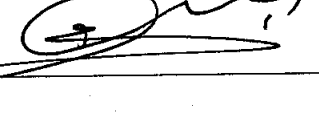

TBMM BAŞKANLIĞI				
Tali Komisyon	Adaylar Plan ve Bütçe			
Esas Komisyon	Kadın Erkek Fırsat Eşitliği			
Tarih:	19 Ocak 2016		E.No: 2/493	
Ysm.Uzm.	Bşk.Yrd.	Başkan	Gn.Sek.Yrd.	Gn.Sek.
<i>[Signature]</i>	<i>[Signature]</i>	<i>[Signature]</i>	<i>[Signature]</i>	<i>[Signature]</i>
TBMM BAŞKANI	<i>[Signature]</i>			

TBMM KANUNLAR ve KARARLAR BŞK.LİĞİ
08 Aralık 2015
Numara:

T B M M GENEL EVRAK
08 Aralık 2015
No: 9125

KADIN BAKANLIĞI KURULMASINA İLİŞKİN KANUN TEKLİFİ

Ad-Soyad	Seçim Bölgesi	İmza
Hamuk Hamur	Balıkesir	
Ahmet AKIN	BALIKESİR	
Mehmet Tam	11	
ÖZKAN YALIN	LIŞAK	
Müşke Akaylı	Ankara	
Seyit TORUN	ORDU	
SİBEL ÖZDEMİR	İSTANBUL	
Ali AKYILDIZ	SİVAS	
Mikhat Yeşil	Ankara	
Kamil Özyayındır	İzmir	
Ali Özcan	İstanbul	
Devrim KÖK	ANTALYA	
Bülent ÖZ	Qarabkale	
İlhan BİRKİR	İSPARTİ	
Lale Karabıyık	BURSA	
Serkan Topal	Hatay	

[illegible]

GENEL GEREKÇE

Genel kabul gördüğü üzere; bireyin kadın ya da erkek olarak gösterdiği genetik, fizyolojik ve biyolojik özelliklere "cinsiyet" denmektedir. Kadının ve erkeğin sosyal olarak belirlenen rollerini ve sorumluluklarını ise "Toplumsal Cinsiyet" ifade eder. Kadın ve erkek arasında doğuştan gelen biyolojik farklılıkların, kişinin içinde sosyalleştiği topluma bağlı olarak yeniden yorumlanıp, değişime uğradığı düşünüldüğünde ise "toplumsal cinsiyet" in büyük oranda iktidar ve egemenlik ilişkisiyle bağlantılı olduğu ortaya çıkmaktadır.

Özellikle Türkiye gibi erkek egemen siyaset anlayışının yaygın olduğu, toplumun gün be gün giderek muhafazakârlaştırıldığı ülkelerde toplumsal cinsiyet eşitliğinden bahsetmek mümkün değildir. Bundan dolayıdır ki, muhafazakâr toplum yapısı söyleminin arkasına sığınarak siyaset üreten erkek egemen anlayışın yaratmış olduğu sosyal eşitsizlik ve şiddet ortamı, Türkiye’de kadınları kuşatmakta, sokağa çıkamaz, nefes alamaz, rahat dolaşamaz hale getirmektedir.

Günümüzde kırsaldan başlayarak, kentlerin büyük mahallelerine kadar uzanan yaygın anlayış, kadını ev işlerinden sorumlu olarak görmekte, erkeğe ise ailenin bütün sorumluluğunu yüklemektedir. Çünkü ataerkil aile düzeninde erkeğin gururu, kadın üzerinde kurulan egemenliğe dayanmaktadır. Erkeklik kimliğinin bir kadına sahip olmakla kazanıldığı düşünülmekte, oğlan çocuklar doğdukları günden itibaren bilinçli ya da bilinçsiz bu öğretiyle büyütülmektedirler. Başka bir deyişle kadın erkeğe boyun eğmelidir.

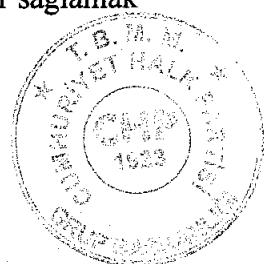
Bu eşitlikten uzak, anlaşılmasız tutum, sınırları "muhafazakâr" erkek egemen siyaset tarafından çizilen modele uymayan kadınlara ve cinsel tercihleri toplumun genelinden farklı olan kesimlere yönelik şiddeti de beraberinde getirmektedir. Çıkartılan bütün kanunlara, alınan onca önlemlere karşın Türkiye’de bir türlü önüne geçilemeyen Kadına Yönelik Şiddet eylemlerinin temelinde yatan saf gerçek budur.

Öte taraftan, kadının kamu yaşamına eşit birey ve vatandaş olarak katılması cinsiyete dayalı ayrımcılığı ve şiddeti ortadan kaldırmaya tek başına yeterli değildir. Zira muhafazakârlaştırılan ataerkil toplumlarda, kadının kendilerine biçilen rollerin dışına çıkmasına müsaade edilmediği ortadadır. Ne yazık ki, Türkiye bu anlamda araştırmacılar için iyi bir saha örneği olarak kabul edilmektedir.

Yasa çıkartarak, düzenlemeler yaparak, koruma vererek kadını "ancak" ötekileştirmeye devam eden muhafazakâr siyasetin aksine kadını özgürleştirecek, çevre baskısından ve feodal yapı artıklarından kurtaracak adımlar atılmalıdır.

Bilindiği üzere, hak ve özgürlükler mücadelesinin yoğunlaştığı yıllar olarak dikkat geçen 90’ların başında toplumsal cinsiyet eşitliği konusunda da önemli bir adım atılmıştı. 1990 yılında Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığına bağlı bir müdürlük olarak kurulan Kadının Statüsü ve Sorunları Genel Müdürlüğü (KSSGM), kadın örgütlerinin talebi ve mücadelesi sonucunda, Çalışma Bakanlığı altında bir "alt kurum" olmaktan çıkarılarak doğrudan Başbakanlığa bağlanmıştı.

Bu mücadeleyi takip eden günlerde ise kadın ve aileden "sorumlu" Devlet Bakanlığı 1991 yılında kurulmuş ve kadınların hayatın tüm alanlarına tam ve eşit katılımını sağlamak üzere önemli bir adım atılmıştı.

Aradan geçen yıllar zarfında göreve gelen iktidarlar tarafından kadın ve aileden sorumlu bakanlığın görev alanlarının sadece aile ile sınırlandırıldığına, kadından ise ailenin bir bireyi olarak erkek egemenliğini kabul etmesinin beklenildiğine şahit olduk.

Bununla birlikte, erkek egemen siyaset için “Kadından Sorumlu bir Devlet Bakanlığı”nın varlığının bile sorun olduğu da ortaya çıkmıştır. Geçtiğimiz 13 yıl içerisinde Adalet ve Kalkınma Partisi hükümetleri tarafından reform olarak sunulan pek çok tasarıda olduğu gibi Kadın mücadelesine darbe vurulmuş, Kadın ve Aileden Sorumlu Devlet Bakanlığı kaldırılarak yeni bir Bakanlık teşkilatlanmasına gidilmiştir. Dönemin Başbakanı Recep Tayyip Erdoğan, “Bizim için aile önemlidir. Biz muhafazakâr demokrat bir partiyiz” açıklamasını yaparak kadından ziyade ailenin reisi olarak kabul edilen erkeği siyasetin odağına yerleştirdiğini ve kurulacak yeni bakanlığın da erkek egemen politikalar üzerine inşa edileceğini göstermiştir.

Böylelikle, 06.04.2011 tarihli ve 6223 sayılı Yetki Kanununa dayanılarak, 03.06.2011 tarihinde kurulan Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı, toplumsal cinsiyet eşitsizliği ve kadına yönelik şiddeti önlemekte etkisiz ve yetersiz kaldığı gibi erkek egemen siyaseti ve şiddeti meşrulaştıran bir adım olmuştur.

Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığının kurulmasıyla birlikte Türkiye tarafı olduğu uluslararası sözleşmelere de açıkça karşı çıkmıştır. Türkiye’yi, kadına yönelik şiddet ve ayrımcılığı sona erdirmek ve bunun için de kadın erkek eşitliğini güçlendirecek politikalar izlemekle yükümlü kılan anlaşmalar AKP Hükümetlerinin peş peşe attığı adımlar sonucunda çöğnemiştir.

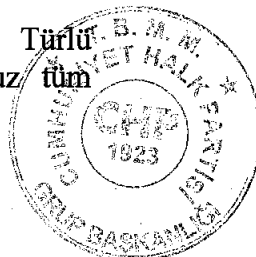
Toplumsal Cinsiyet Eşitsizliğini ve kadına yönelik şiddeti basit bir aile içi sorun olarak gören erkek egemen dilin aksine Avrupa İnsan Hakları Mahkemesinin kadına yönelik şiddetin aile içi problemlerden ibaret görülemeyeceğini, bir insan hakkı ihlali, ayrımcılık ve kadın erkek eşitsizliğinin göstergesi olduğunu vurgulayan kararları Türkiye’yi mahkûm etmeye devam etmektedir.

Kadın örgütleri tarafından da sıklıkla vurgulandığı üzere, “Kadına yönelik şiddet sadece aile içiyle sınırlı değildir. Siyasal temsil ve katılımı yapılan ayrımcılık da, işyerinde cinsel taciz de kadına yönelik şiddettir. Bütün bu alanlarda politika ve çözüm üretmekten vazgeçen bir devlet ve organizasyonu, Türkiye’nin altında imzası bulunan bütün uluslararası sözleşmelere de açıkça aykırıdır.”

Ayrıca, Türkiye’de her gün en az beş kadının cinsiyetinden ötürü şiddet görerek öldürüldüğü gerçeğine rağmen, kadınları korumak adına çıkartılan yasalar ile Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı tarafından kullanılan dilin eşitlikçi bir anlayıştan ziyade erkek egemen anlayışı kutsar nitelikte olması kadın erkek eşitliği ile ilgili devlet politikalarına son verildiğinin ilanıdır.

Kadına karşı şiddetin, kadınlarla erkekler arasında tarihten gelen eşit olmayan güç ilişkilerinin bir tezahürü olduğunu ve bu eşit olmayan güç ilişkilerinin, erkeklerin kadınlara karşı ayrımcılık yapmalarına neden olduğu gerçeğini göremeyen Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı, kadına karşı şiddetin yapısal özelliğinin toplumsal cinsiyete dayandığını kavrayamaz ve dozunu giderek artıran şiddetin gerçek sebeplerini de tahlil edemez.

Toplumsal cinsiyet ayrımcılığına son vermek için Kadınlara Karşı Her Tür Ayrımcılığın Önlenmesi Sözleşmesi ile kadın hakları alanında tarafı olduğumuz

KADIN BAKANLIĞININ TEŞKİLAT VE GÖREVLERİ HAKKINDA KANUN TEKLİFİ

BİRİNCİ BÖLÜM

Amaç, Tanımlar ve Görevler

Amaç

MADDE 1 – (1) Bu kanunun amacı, kadına karşı her türlü ayrımcılığın ortadan kaldırılmasına yönelik politikaları oluşturmak ve kadınları güçlendirmek de dâhil olmak üzere, kadınlarla erkekler arasında toplumsal cinsiyet eşitliğini sağlamak, kadınları her türlü şiddete karşı korumak ve kadına karşı şiddeti ve aile içi şiddeti önleyici tedbirleri belirlemek, çalışma hayatında cinsiyet, cinsel yönelim, sınıf, yaş, din, etnik köken, milliyet, medeni durum, fiziksel ya da zihinsel yetenek, dil veya diğer faktörlere dayalı tüm ayrımcı ve ötekileştirici politikalara karşı herkesin insan haklarına saygılı eşit cinsiyet dengesini ve kadın dostu çalışma ilkeleri çerçevesinde kadınların sosyal, ekonomik, kültürel ve siyasal yaşamdaki konumlarını güçlendirmek ve fırsatlardan eşit biçimde yararlanmalarını sağlamak üzere Kadın Bakanlığının kuruluş, görev, yetki ve sorumluluklarını düzenlemektir.

Tanımlar

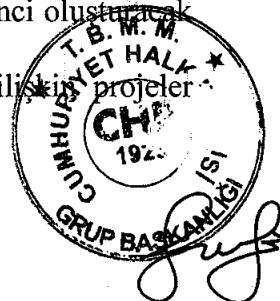
MADDE 2 – (1) Bu kanunda geçen;

- a) Bakan: Kadın Bakanı,
 - b) Bakanlık: Kadın Bakanlığını,
 - c) Konsey: Ulusal Kadın Konseyini,
 - ç) Kurul: Ulusal Kadın Konseyi Üst Kurulunu,
- ifade eder.

Görevler

MADDE 3 – (1) Kadın Bakanlığının görevleri şunlardır:

- a) Toplumsal cinsiyet eşitsizliğini yaratan kalıplar ile mücadele etmek ve toplumsal cinsiyet eşitliğini sağlayacak politikaları üretmek.
- b) Kadınların, politik, sosyal, ekonomik ve kültürel sahalar başta olmak üzere toplumsal cinsiyet eşitsizliğinin izine rastlanan bütün alanlarda, erkeklerle eşit olarak insan hakları ve temel özgürlüklerden yararlanmalarını ve bu hakları kullanmalarını garanti altına almak amacıyla yasal düzenlemeler dâhil bütün uygun önlemleri almak.
- c) Bireylerin cinsel tercih ve eğilimlerinden dolayı uğradığı ayrımcılık, şiddet ve nefret suçlarıyla etkin mücadele yollarını geliştirmek.
- ç) Kadına yönelik her türlü şiddet, taciz, istismar ve ayrımcılığın önlenmesi için politikalar yürütmek.
- d) Anneliğin sosyal bir görev olarak anlaşılmasını ve çocukların yetiştirilmesi ve gelişiminde kadın ve erkeğin ortak sorumluluğunun tanınmasını sağlamaya yönelik politikalar üretmek.
- e) Politika ve kamu hayatında, kadınlara karşı süregelen ayrımcı politikaları ve nedenlerini tespit etmek, mevcut durumu yaratan koşulları ortadan kaldırmak üzere etkin şekilde mücadele etmek.
- f) Kız çocuklarının özellikle kırsal alanda nüfus kaydına alınmasında yaşanan sıkıntıları ortadan kaldırmaya yönelik gerekli düzenlemeleri yapmak.
- g) Okulöncesi eğitimden itibaren eğitimin her aşamasında cinsiyet eşitliği bilinci oluşturan çalışmalarını programlamak.
- ğ) Kadının aile ve sosyal yaşamdan kaynaklanan sorunlarının çözümüne ilişkin projeler üretmek ve gerek görüldüğünde çalışma birimleri kurmak.

h) Kadını istihdamında sosyolojik kökenden kaynaklanan engelleri gidermek için eğitim ve kültür alanında sonuç alıcı politikaları tespit ederek, hayata geçirmek.

ı) Kadınlara karşı ayrımcılığın temelinde eğitim eksikliğinin olduğundan hareketle, kadınların üzerindeki her türlü toplumsal baskının kaldırılması için etkin eğitim politikalarının belirlenmesi ve bu amaçla Milli Eğitim Bakanlığı ile koordineli bir şekilde laik ilkesinden ödün vermeden karma eğitim modelleri üzerinde çalışmak.

i) Pekin ve Pekin +5 gibi Türkiye'nin taahhütlerini yerine getirmekle yükümlü olduğu uluslararası sözleşmelere uygun olarak, eğitimin her alanında kız çocuklarının okullaşma ve okuma oranlarının artırılması için gerekli önlemleri almak.

j) Kadınların mesleki eğitim olanaklarını geliştirecek, Çok Amaçlı Toplum Merkezlerinin kurulmasını sağlamak.

k) Kadına yönelik her türlü ayrımcılığı, şiddeti ve tacizi kayıt altına alarak, toplumu doğru bilgilendirecek ve etkili politikaları belirleyecek doğru istatistiklere ulaşımı sağlayacak Kadın Veri Merkezinin kurulmasını ve yönetilmesini sağlamak.

l) Şiddete ve tacize uğrayan kadınları koruma altına almak amacıyla ihtiyaç düzeyinde Kadın Sığınma Evlerini açmak ve bu evlerin gizliliği ve güvenliğini koordineli bir şekilde sağlamak,

m) Aile içi şiddet ve töre cinayetlerini önlemek için gerekli eğitim ve aydınlatma çalışmalarını yapmak.

n) Şiddete uğrayan kadın ve çocukların tedavi ve rehabilitasyonu için Kadın Merkezleri açmak.

o) Çeşitli kanunlarda yer alan ve kadınlara karşı ayrımcılık anlayışı içeren veya kadını korumada yetersiz kalan yasa hükümlerini tespit ederek, gerekli değişiklikleri yapmak üzere hukuki adımları atmak.

ö) Kamu yönetiminde ve siyasette, karar verme mekanizmalarında kadın oranının yükseltilmesini sağlamaya yönelik bilinç politikalarının belirlenerek, uygulanmasını sağlamak.

p) Kadının ekonomik bağımsızlığını kazanabilmesi için Avrupa Birliği ile uyumlu Ulusal İstihdam Stratejini belirlemek ve hızla hayata geçirilmesi ilgili Bakanlıklarla Koordineli bir şekilde sağlamak.

r) İşyerlerinde kreş olanaklarının artırılmasına yönelik çalışmalar yapmak ve bu konuda teşvik yasaları hazırlamak.

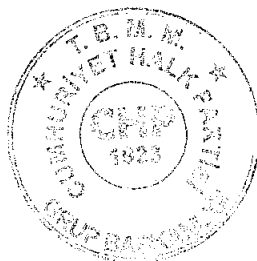
s) Görev alanına giren konularda bilgi, dokümantasyon ve kütüphane benzeri merkezler kurmak.

ş) Her türlü ayrımcılık, şiddet ve taciz olaylarıyla karşılaşan kadınlara sahip oldukları hukuki haklar konusunda ücretsiz danışmanlık hizmeti sağlamak.

t) Görev alanına giren konularda çalışmalarda bulunan uluslararası kuruluşların faaliyetlerini izlemek, alınan kararları ilgili kuruluşlara iletmek.

u) Mevzuatla Bakanlığa verilen diğer görev ve hizmetleri yerine getirmek.

(2) Ulusal Kadın Konseyinin aldığı kararları uygulamak.

İKİNCİ BÖLÜM

Bakanlık Teşkilatı

Teşkilat

MADDE 4 – (1) Bakanlık, Merkez ve taşra teşkilatından oluşur.

(2) Bakanlığın yurtdışında yürüteceği program, proje ve faaliyetlerin gerektirdiği koordinasyonun sağlanması amacıyla Koordinasyon Ofisleri kurulabilir.

(3) Koordinasyon Ofislerinin kurulacağı yerler ve süresi ile Ofislerin çalışma usul ve esasları; bu Ofislerde, Bakanlık ve bağlı kuruluşların personelinden görevlendirilenler ile bunlara yardımcı olmak üzere mahallinden temin edilen ve Ofis hizmetlerinde çalışan personelin niteliği, sayısı, görev süresi ve bunlara ödenecek ücretlerin belirlenmesi, personele yapılacak ödemeler dışında kalan diğer harcamaların neler olacağı ve harcamaya ilişkin usul ve esaslar Bakanlar Kurulunca belirlenir.

Bakan

MADDE 5 – (1) Bakanlığın en üst amiri olan Bakan, Bakanlık icraatından ve emri altındakilerin faaliyet ve işlemlerinden Başbakana karşı sorumlu olup aşağıdaki görev, yetki ve sorumluluklara sahiptir:

a) Bakanlığı Anayasaya, kanunlara, hükümet programına ve Bakanlar Kurulunca belirlenen politika ve stratejilere uygun olarak yönetmek.

b) Bakanlığın görev alanına giren hususlarda politika ve stratejiler geliştirmek, bunlara uygun olarak yıllık amaç ve hedefler oluşturmak, performans ölçütleri belirlemek, Bakanlık bütçesini hazırlamak, gerekli kanunî ve idarî düzenleme çalışmalarını yapmak, belirlenen stratejiler, amaçlar ve performans ölçütleri doğrultusunda uygulamayı koordine etmek, izlemek ve değerlendirmek.

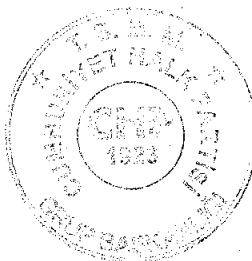
c) Bakanlık faaliyetlerini ve işlemlerini denetlemek, yönetim sistemlerini gözden geçirmek, teşkilat yapısı ve yönetim süreçlerinin etkililiğini gözetmek ve yönetimin geliştirilmesini sağlamak.

ç) Faaliyet alanına giren konularda diğer bakanlıklar, kamu kurum ve kuruluşları ile işbirliği ve koordinasyonu sağlamak.

Müsteşar ve Müsteşar Yardımcıları

MADDE 6- (1) Müsteşar, Bakandan sonra gelen en üst düzey kamu görevlisi olup Bakanlık hizmetlerini, Bakan adına ve onun emir ve yönlendirmesi doğrultusunda, mevzuat hükümlerine, Bakanlığın amaç ve politikalarına, stratejik planına uygun olarak düzenler ve yürütür. Bu amaçla, Bakanlık kuruluşlarına gereken emirleri verir ve bunların uygulanmasını gözetir ve sağlar. Müsteşar bu hizmetlerin yürütülmesinden Bakana karşı sorumludur.

(2) Müsteşara yardımcı olmak üzere dört Müsteşar Yardımcısı görevlendirilebilir.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Hizmet Birimleri

Hizmet Birimleri

MADDE 7– (1) Bakanlığın hizmet birimleri şunlardır:

- a) Kadının Statüsü Genel Müdürlüğü
- b) Kadın Sığınma Evleri Genel Müdürlüğü
- c) Denetim Dairesi Başkanlığı
- ç) Proje ve Koordinasyon Daire Başkanlığı
- d) Hukuki Danışma ve Rehberlik Hizmetleri Daire Başkanlığı
- e) Eğitim, Kültür, Araştırma ve Yayınlar Dairesi Başkanlığı
- f) Avrupa Birliği ve Dış İlişkiler Daire Başkanlığı
- g) Hukuk Müşavirliği
- ğ) Strateji Geliştirme Dairesi Başkanlığı
- h) Personel Dairesi Başkanlığı
- ı) Destek Hizmetleri Dairesi Başkanlığı
- i) Bilgi İşlem Dairesi Başkanlığı
- j) Basın ve Halkla İlişkiler Müşavirliği
- k) Özel Kalem Müdürlüğü

Kadının Statüsü Genel Müdürlüğü

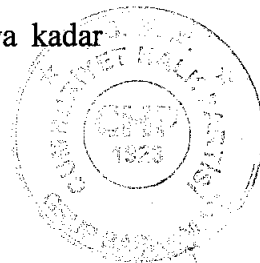
MADDE 8 - Kadının Statüsü Genel Müdürlüğünün görevleri şunlardır:

- a) Bakanlığın kadınlara yönelik koruyucu, önleyici, eğitici, geliştirici, rehberlik ve rehabilite edici sosyal hizmet faaliyetlerini yürütmek ve koordine etmek.
- b) Kadına karşı ayrımcılığın önlenmesi, kadının insan haklarının ve toplumsal statüsünün korunması ve geliştirilmesi, kadının toplumsal hayatın tüm alanlarında etkin hâle getirilmesine yönelik ulusal politika ve stratejilerin belirlenmesi çalışmalarını koordine etmek, belirlenen politika ve stratejileri uygulamak, uygulanmasını izlemek ve değerlendirmek.
- c) Kamu kurum ve kuruluşları, gönüllü kuruluşlar ile gerçek ve tüzel kişilerce kadınlara yönelik yürütülen sosyal hizmetlere ilişkin ilke, usul ve standartları belirlemek ve bunlara uyulmasını sağlamak.
- ç) Kadına karşı her türlü ayrımcılığı önlemek ve kadının insan haklarını geliştirmek amacıyla faaliyet ve projeler yürütmek, bu alanda yapılan çalışmalara destek vermek.
- d) Kadının insan hakları konusunda kamuoyunu bilgilendirmek ve aydınlatmak suretiyle toplumsal bilinçlenmeyi geliştirmek.
- e) Kadına yönelik her türlü şiddet, töre ve namus cinayetleri, taciz ve istismarın önlenmesi için çalışmalarda bulunmak, kadının aile ve sosyal yaşamdan kaynaklanan sorunlarının çözümüne destek oluşturmak.
- f) Sağlık, eğitim, kültür, çalışma ve sosyal güvenlik başta olmak üzere bütün alanlarda kadınların ilerlemesini ve karar mekanizmalarına katılımını sağlamayı amaçlayan çalışmalarda bulunmak.
- g) Bakan tarafından verilen benzeri görevleri yapmak.

Kadın Sığınma Evleri Genel Müdürlüğü

MADDE 9 – Kadın Sığınma Evleri Genel Müdürlüğünün görevleri şunlardır:

- a) Her türlü şiddete, cinsel saldırıya, tehdide ve istismara maruz kalmış kadınların korunmasına yönelik güvenli evlerin açılmasını, bu evlerin fiziki ve maddi ihtiyaçlarının karşılanmasını ve her türlü gizlilik tedbirinin alınmasını sağlamak.
- b) Bu evlere yerleşen kadınların ve çocuklarının, tehdit nedeni ortadan kalkıncaya kadar bakımlarını üstlenmek.

Denetim Dairesi Başkanlığı

MADDE 10- (1) Denetim Dairesi Başkanlığının görevleri şunlardır:

- a) Bakanlığa bağlı birimlerce sunulan hizmetlerin kontrol ve denetimini ilgili birimlerle işbirliği içinde yapmak, sunulan hizmetlerin süreç ve sonuçlarını mevzuata, önceden belirlenmiş amaç ve hedeflere, performans ölçütlerine ve kalite standartlarına göre analiz etmek, karşılaştırmak ve ölçmek, kanıtlara dayalı olarak değerlendirmek, elde edilen sonuçları rapor hâline getirerek ilgililere iletmek.
 - b) Bakanlığın denetimi altındaki her türlü kuruluşun faaliyet ve işlemleri ile ilgili olarak Bakanlığın görev ve yetkileri çerçevesinde denetim, inceleme ve soruşturmalar yapmak.
 - c) Bakanlığın görev alanına giren konularda faaliyet gösteren kamu kurum ve kuruluşları, gerçek ve tüzel kişiler ile gönüllü kuruluşlara, faaliyetlerinde yol gösterecek plan ve programlar oluşturmak ve rehberlik etmek.
 - ç) Sosyal hizmet ve yardımlar alanında faaliyette bulunan veya bulunmak isteyen kişi, kurum ve kuruluşlar ile gönüllü kuruluşları teşvik edici mekanizmaların oluşturulmasına yardımcı olmak ve bu alanda yapılacak faaliyetlere ve alanda çalışan meslek elemanlarına rehberlik etmek.
 - d) Sosyal hizmet ve yardım kuruluşlarının faaliyet ve işlemlerinde hataların önlenmesini, yönetim ve kontrol sistemlerinin geçerli, güvenilir ve tutarlı hâle gelmesini sağlamak.
 - e) Bu Kanun kapsamında hizmet sunan sosyal hizmet kuruluşları ile sosyal hizmetlerden yararlananlara ilişkin olarak ortak veri tabanı oluşturulmasını sağlamak.
 - f) Kurumun merkez ve taşra teşkilâtı ile personelinin idari, mali ve hukuki işlemleri hakkında denetim, inceleme ve soruşturma yapmak.
- (2) Denetime tabi olan gerçek ve tüzel kişiler, denetim için gerekli olan bilgi, belge, defter ve kayıtları vermek, ayniyatı göstermek ve incelenmesine yardımcı olmak zorundadır. Denetçiler, görevleri sırasında kamu kurum ve kuruluşları ve kamuya yararlı dernekler ile gerçek ve tüzel kişilerden gerekli yardım, bilgi, evrak, kayıt ve belgeleri istemeye yetkili olup kanuni engel bulunmadıkça bu talebin yerine getirilmesi zorunludur.
- (3) Denetçi yardımcılarının giriş ve yeterlik sınavlarının usul ve esasları, mesleğe alınmaları, yetiştirilmeleri, denetçiliğe yükselmeleri, görev, yetki ve sorumlulukları, bunlarda aranacak özel şartlar, Başkanlığın çalışma usul ve esasları ile diğer hususlar yönetmelikle belirlenir

Proje ve Koordinasyon Daire Başkanlığı

MADDE 11 – (1) Proje ve Koordinasyon Genel Müdürlüğünün görevleri şunlardır:

- a) Toplumsal Cinsiyet Eşitliği ve Kadına Yönelik Şiddeti önleme alanında proje ve çalışmalar yapmak, bu alanda yapılacak proje ve çalışmaları değerlendirmek, katılmak, desteklemek, uygulama ve sonuçlarını denetlemek, desteklenecek proje ve çalışmalara ilişkin usul ve esasları belirlemek.
- b) Şiddete ve ayrımcılığa maruz kalmış kadınlara yönelik projeleri öncelikli olarak desteklemek.
- c) Görev alanıyla ilgili konularda kurum ve kuruluşlar arasında koordinasyon ve işbirliğini sağlamak.
- ç) Kadınlara sunulan hizmet ve imkânlar konusunda gelen talep, öneri ve şikâyetleri ilgili kurumlara iletmek.
- d) Bakan tarafından verilen benzeri görevleri yapmak.

Hukuki Danışma ve Rehberlik Hizmetleri Daire Başkanlığı

MADDE 12- (1) Hukuki Danışma ve Rehberlik Hizmetleri Daire Başkanlığının görevleri şunlardır:

- (a) Her türlü fiziki ve cinsel şiddete ve ayrımcılığa maruz kalmış kadınlara gerekli hukuki yardımı sağlamak.
- (b) Fiziki ve cinsel şiddetten zarar gören kadınlara rehberlik hizmeti sağlamak, durumlarını takip etmek, gerekli görüldüğü takdire korunmalarını sağlamak için ilgili birimlere bildirimde bulunmak.

Eğitim, Kültür, Araştırma ve Yayınlar Dairesi Başkanlığı

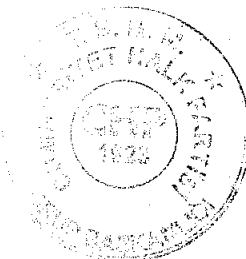
MADDE 13 – (1) Eğitim, Kültür, Araştırma ve Yayın Dairesi Başkanlığının görevleri şunlardır:

- a) Bakanlık personeli ile Bakanlığın görev alanındaki hizmetleri yerine getirecek diğer kurum ve kuruluş personelinin yetiştirilmesi, eğitilmesi ve bilgi düzeylerinin yükseltilmesi için gerekli programları planlamak, geliştirmek ve uygulamak; hizmet içi eğitim programları hazırlamak ve yürütülmesini sağlamak.
- b) Bakanlığın görev alanına ilişkin konularda kamuoyuna yönelik eğitici, aydınlatıcı ve bilinçlendirici faaliyetler yürütmek, bu konuda ilgili kamu kurum ve kuruluşları, sivil toplum kuruluşları, üniversiteler ve özel sektörle işbirliği yapmak.
- c) Bakanlığın görev alanına giren konularda görsel, işitsel ve yazılı dokümanların basım ve yayımını yapmak veya yaptırmak, bu alandaki çalışmaları teşvik etmek ve desteklemek.
- ç) Bakanlığın görev alanıyla ilgili her türlü bilgi ve belgeyi toplamak, değerlendirmek, yayımlamak, bu konulara ilişkin arşiv, dokümantasyon ve kütüphane hizmetlerini yürütmek.
- d) Bakan tarafından verilen benzeri görevleri yapmak.

Avrupa Birliği ve Dış İlişkiler Daire Başkanlığı

MADDE 14 – (1) Avrupa Birliği ve Dış İlişkiler Dairesi Başkanlığının görevleri şunlardır:

- a) Bakanlığın görev ve faaliyet alanına giren konularda, kalkınma planları ve yıllık programlarda öngörülen hedefler doğrultusunda, uluslararası kurum ve kuruluşlarla ilişkileri yürütmek, koordinasyonu sağlamak.
- b) Avrupa Birliğine yönelik olarak Hükümetçe belirlenen amaçlar çerçevesinde Bakanlığın görev alanlarına ilişkin kısa, orta ve uzun vadede uygulanacak politikaların saptanması için gerekli çalışmaları yapmak, bu konularda uygulama ile ilgili gerekli tedbirlerin alınmasını sağlamak ve öneriler hazırlamak.
- c) Bakanlığın Avrupa Birliği kaynaklı program ve projelerini hazırlamak, ilgili birimlerle işbirliği içinde yürütmek ve gerekli koordinasyonu sağlamak.
- ç) Uluslararası kuruluşlar nezdinde düzenlenen seminer ve toplantılara personelin katılımı konusunda gerekli koordinasyonu sağlamak.
- d) Yurtdışında yaşayan, çalışan veya yurtdışıyla bağlantısı olan kişi ve ailelerin, sosyal, kültürel, ekonomik ve ailevi nedenlerden kaynaklanan sorunlarına çözüm bulmak üzere uluslararası teşkilatlarla işbirliği yapmak ve uluslararası vaka çalışmalarını yürütmek.
- e) Bakan tarafından verilen benzeri görevleri yapmak.

Hukuk Müşavirliği

MADDE 15 - (1) Hukuk Müşavirliğinin görevleri şunlardır:

- a) Bakanlığın taraf olduğu adlî ve idarî davalarda, tahkim yargılamasında ve icra işlemlerinde Bakanlığın temsil etmek, dava ve icra işlemlerini takip etmek, anlaşmazlıkları önleyici hukukî tedbirleri almak.
- b) Bakanlık hizmetleriyle ilgili olarak diğer kamu kurum ve kuruluşları tarafından hazırlanan mevzuat taslaklarını, Bakanlık birimleri tarafından düzenlenecek her türlü sözleşme ve şartname taslaklarını, Bakanlık ile üçüncü kişiler arasında çıkan her türlü uyuşmazlığa ilişkin işleri ve Bakanlık birimlerince sorulacak diğer işleri inceleyip hukukî mütalaasını bildirmek.
- c) Bakanlıkça hizmet satın alma yoluyla temsil ettirilecek dava ve icra takiplerini izlemek, koordine etmek ve denetlemek.
- ç) Bakanlığın amaçlarını daha iyi gerçekleştirmek, mevzuata, plan ve programa uygun çalışmalarını temin etmek amacıyla gerekli hukukî teklifleri hazırlayıp Bakanlara sunmak.
- d) Bakan tarafından verilen benzeri görevleri yapmak.

(2) Birinci fıkrada belirtilen her türlü dava ve takip işleri ile diğer görevler, Bakanlığın Hukuk Müşavirleri ile Avukatları aracılığıyla yerine getirilir. Gerekli hâllerde dava ve takip işleri Hazine Avukatları aracılığıyla veya ihtiyaç duyulması hâlinde Bakanlıkça belirlenecek usûl ve esaslar çerçevesinde 4734 sayılı Kamu İhale Kanununun 22 nci maddesinde öngörülen doğrudan temin usûlü ile avukatlar veya avukatlık ortaklıkları ile yapılacak avukatlık sözleşmeleri yoluyla yürütülür.

(3) Davalarda temsil yetkisi bulunan Hukuk Müşavirleri ve Avukatların bir listesi Bakanlıkça ilgili Cumhuriyet başsavcılığı ve bölge idare mahkemesi başkanlıklarına verilir. Bu listelerin birer nüshası, Cumhuriyet başsavcılığı tarafından adlî yargı çevresinde, bölge idare mahkemesi başkanlığınca idari yargı çevresinde bulunan mahkemelere gönderilir. Yüksek mahkemeler ve bölge adliye mahkemesindeki duruşmalarda temsil yetkisini kullanacakların isimleri ilgili mahkemelerin başsavcılıklarına veya başkanlıklarına bildirilir. Listede isimleri yer alan Hukuk Müşavirleri ve Avukatlar, baroya kayıt ve vekâletname ibrazı gerekmeksizin temsil yetkilerini kullanırlar. Temsil yetkisi sona erenlerin isimleri anılan mercilere derhal bildirilir.

(4) Bakanlık lehine sonuçlanan dava ve icra takipleri nedeniyle hükme bağlanarak karşı taraftan tahsil edilen vekâlet ücretlerinin Avukatlara dağıtımı hakkında, 1389 sayılı Devlet Davalarını İntaç Eden Avukat ve Saireye Verilecek Ücreti Vekâlet Hakkında Kanun hükümleri kıyas yoluyla uygulanır.

Strateji Geliştirme Dairesi Başkanlığı

MADDE 16 - (1) Strateji Geliştirme Başkanlığının görevleri şunlardır:

- a) 5018 sayılı Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanunu, 22/12/2005 tarihli ve 5436 sayılı Kanunun 15 inci maddesi ve diğer mevzuatla strateji geliştirme ve malî hizmetler birimlerine verilen görevleri yapmak.
- b) Bakan tarafından verilen benzeri görevleri yapmak.

Personel Dairesi Başkanlığı

MADDE 17- (1) Personel Dairesi Başkanlığının görevleri şunlardır:

- a) Bakanlığın insan gücü politikası ve planlaması ile insan kaynakları sisteminin geliştirilmesi ve performans ölçütlerinin oluşturulması konusunda çalışmalar yapmak ve tekliflerde bulunmak.
- b) Bakanlık personelinin atama, nakil, terfi, emeklilik ve benzeri özlük işlemlerini yürütmek.
- c) Bakan tarafından verilen benzeri görevleri yapmak.

Destek Hizmetleri Dairesi Başkanlığı

MADDE 18 – (1) Destek Hizmetleri Dairesi Başkanlığının görevleri şunlardır:

- a) 5018 sayılı Kanun hükümleri çerçevesinde, kiralama ve satın alma işlerini yürütmek, temizlik, güvenlik, aydınlatma, ısınma, onarım, taşıma ve benzeri hizmetleri yapmak veya yaptırmak.
- b) Bakanlığın taşınır ve taşınmazlarına ilişkin işlemleri ilgili mevzuat çerçevesinde yürütmek.
- c) Genel evrak ve arşiv faaliyetlerini düzenlemek ve yürütmek.
- ç) Bakanlık sivil savunma ve seferberlik hizmetlerini planlamak ve yürütmek.
- d) Bakan tarafından verilen benzeri görevleri yapmak.

Bilgi İşlem Dairesi Başkanlığı

MADDE 19 – (1) Bilgi İşlem Dairesi Başkanlığının görevleri şunlardır:

- a) Bakanlık bilişim altyapısının Bakanlık projelerine uygun olarak tasarlanmasını ve uygulanmasını sağlamak, teknolojik gelişmeleri takip etmek ve Bakanlık otomasyon stratejilerini Strateji Geliştirme Başkanlığı ile işbirliği içerisinde belirlemek, bilgi güvenliği ve güvenilirliği konusunun gerektirdiği önlemleri almak, politikaları ve ilkeleri belirlemek, kamu bilişim standartlarına uygun çözümler üretmek.
- b) Bakanlığın bilgi işlem hizmetlerini yürütmek.
- c) Bakanlığın internet sayfaları, elektronik imza ve elektronik belge uygulamaları ile ilgili teknik çalışmaları yapmak.
- ç) Bakanlık hizmetleriyle ilgili bilgileri toplamak ve ilgili birimlerle işbirliği içinde veri tabanları oluşturmak.
- d) Bakanlığın bilişim altyapısının kurulumu, bakımı, ikmali, geliştirilmesi ve güncellenmesi ile ilgili işleri yürütmek, haberleşme güvenliğini sağlamak ve bu konularda görev üstlenen personelin bilgi teknolojilerindeki gelişmelere paralel olarak düzenli şekilde hizmet içi eğitim almalarını sağlamak.
- e) Bakan tarafından verilen benzeri görevleri yapmak.

Basın ve Halkla İlişkiler Müşavirliği

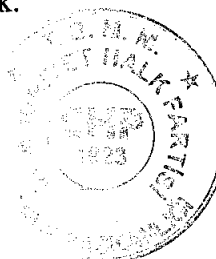
MADDE 20 – (1) Basın ve Halkla İlişkiler Müşavirliğinin görevleri şunlardır:

- a) Bakanlığın basın ve halkla ilişkilerle ilgili faaliyetlerini planlamak ve bu faaliyetlerin belirlenecek usûl ve esaslara göre yürütülmesini sağlamak.
- b) 4982 sayılı Bilgi Edinme Hakkı Kanununa göre yapılacak bilgi edinme başvurularını etkin, süratli bir şekilde sonuçlandırmak üzere gerekli tedbirleri almak.
- c) Bakanlığın iletişim stratejisini hazırlamak, uygulamak ve uygulanmasını izleyerek değerlendirmek.
- ç) Bakanlığın faaliyetlerini, projelerini, sunduğu hizmetleri kamuoyuna duyurmak.
- d) Bakanlığın görev alanına giren konularda toplumsal dayanışmayı güçlendirici kitlesel kampanyalar ve etkinlikler düzenlemek, teşvik etmek ve katkı sağlamak.
- e) Bakanlığın görev alanıyla ilgili her türlü film, slayt, fotoğraf ve benzeri belgeleri hazırlamak veya hazırlatmak, bu konulara ilişkin arşiv ve dokümantasyon hizmetlerini yürütmek.
- f) Bakan tarafından verilen benzeri görevleri yapmak.

Özel Kalem Müdürlüğü

MADDE 21 – (1) Özel Kalem Müdürlüğünün görevleri şunlardır:

- a) Bakanın çalışma programını düzenlemek.
- b) Bakanın resmî ve özel yazışmalarını, protokol ve tören işlerini düzenlemek ve yürütmek.
- c) Bakan tarafından verilen benzeri görevleri yapmak.

Bakanlık Müşavirleri

MADDE 22- (1) Bakanlıkta, önem ve öncelik taşıyan konularda Bakana yardımcı olmak üzere otuz Bakanlık Müşaviri atanabilir.

(2) Bakanlık Müşavirleri, Bakanın uygun göreceği merkez veya taşra teşkilatına ait birimlerde çalıştırılabilir.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Taşra ve Yurt Dışı Teşkilatı

Taşra teşkilatı

MADDE 23 - (1) Bakanlık, ilgili mevzuat hükümleri çerçevesinde taşra teşkilatı kurmaya yetkilidir.

Yurt dışı teşkilatı

MADDE 24 - (1) Bakanlık, 13/12/1983 tarihli ve 189 sayılı Kamu Kurum ve Kuruluşlarının Yurtdışı Teşkilatı Hakkında Kanun Hükmünde Kararname hükümlerine göre yurt dışı teşkilatı kurmaya yetkilidir.

BEŞİNCİ BÖLÜM

Ulusal Kadın Konseyi ve Ulusal Kadın Konseyi Üst Kurulu

Ulusal Kadın Konseyi

MADDE 25 - (1) Bakanın başkanlığında; Ulusal Kadın Konseyi; kadının insan hakları konusunda çalışmış STK'lerden gelen birer temsilci ile Bakanlık, Kalkınma, Avrupa Birliği, Aile ve Sosyal Politikalar, Adalet, İçişleri, Maliye, Milli Eğitim, Gençlik ve Spor, Sağlık, Çalışma ve Sosyal Güvenlik bakanlıkları müsteşarları; TUIK Başkanı; Devlet Personel Daire Başkanı; Radyo ve Televizyon Üst Kurul Başkanı; Türkiye Radyo ve Televizyon Kurumu Genel Müdürü; Türkiye İş Kurumu Genel Müdürü ve İnsan Hakları Kurumu Başkanı; Kamu Başdenetçisi; üniversitelerin Kadın Çalışmaları Ana Bilim Dalı Başkanları ile Kadın Araştırma ve Uygulama Merkezlerinden seçilecek akademisyenler ile Bakanlık Genel Müdürleri ve ilgili daire başkanlarından oluşur.

(2) Konsey yılda en az dört defa toplanır.

(3) Konseyin sekretarya hizmetleri Bakanlık tarafından yürütülür.

(4) Konsey üyelerine 6245 sayılı Harcırah Kanunu hükümlerine göre ödeme yapılır.

(5) Konseyin oluşumu ile çalışma usul ve esasları yönetmelikle belirlenir.

Ulusal Kadın Konseyinin Görev ve Yetkileri

MADDE 26 - (1) Ulusal Kadın Konseyinin görevleri şunlardır:

a) Ulusal Kadın Konseyi Üst Kurulunu belirlemek.

b) Ekonomik, sosyal, kültürel ve kadına ilişkin politikalar çerçevesinde kadının insan hakları ve statüsü ile toplumsal cinsiyet eşitliği alanındaki sorunları inceleyerek genel politikalar oluşturulmasına yardımcı olmak, plan ve programların uygulanması konusunda Ulusal Kadın Konseyi Üst Kuruluna sunulmak üzere karar almak.

c) Bakanlığın görevlerini geliştirici tedbirleri belirlemek ve bu konularda Ulusal Kadın Konseyi Üst Kuruluna sunulmak üzere tavsiye kararları almak.

Ulusal Kadın Konseyi Üst Kurulu

MADDE 27 – (1) Ulusal Kadın Konseyi Üst Kurulu; Konseye üye STK ve akademisyenler arasından seçilecek 15 üyeden oluşur. Üst Kurul üyeleri, Konseyin ilk toplantısında yapılan gizli oylama ile belirlenir.

(2) Kurulun sekretarya hizmetleri bakanlık tarafından yürütülür.

(3) Kurul üyelerine aynı zamanda Konsey üyesi oldukları için ayrıca bir ödeme yapılmaz.

Ulusal Kadın Konseyi Üst Kurulunun Görev ve Yetkileri

MADDE 28 – (1) Konsey tarafından alınan tavsiye kararları inceleyerek, gerekli gördüğü durumlarda düzeltmeler yapmak.

(2) Konsey tarafından alınan tavsiye kararlarının Bakanlık tarafından uygulanmasını sağlamak, söz konusu uygulamaları takip etmek,

(3) Gerekli gördüğü durumlarda, Konseyi olağanüstü toplantıya çağırarak.

ALTINCI BÖLÜM

Sorumluluk ve Yetkiler

TBMM'ye Karşı Sorumluluk

MADDE 29 – (1) Bakan, TBMM Kadın Erkek Fırsat Eşitliği Komisyonunu yılda en az iki defa uygulanan politikalar hakkında bilgilendirir.

(2) Bakanlık, Toplumsal cinsiyet eşitliği ile kadına yönelik her türlü şiddet, istismar ve cinsel saldırı olaylarına ilişkin kurulan Meclis Araştırma Komisyonları raporlarında yer alan tespit ve önerilerin gereklerini yerine getirir ve sonuçları hakkında TBMM'ye bir rapor sunar. Rapor hakkında Türkiye Büyük Millet Meclisinde genel görüşme açılır.

Yöneticilerin sorumlulukları

MADDE 30 - (1) Bakanlığın her kademedeki yöneticileri, görevlerini mevzuata, stratejik plan ve programlara, performans ölçütlerine ve hizmet kalite standartlarına uygun olarak yürütmekten üst kademelere karşı sorumludur.

Yetki devri

MADDE 31- (1) Bakan, Müsteşar ve her kademedeki Bakanlık yöneticileri sınırlarını açıkça belirtmek ve yazılı olmak kaydıyla, yetkilerinden bir kısmını alt kademelere devredebilir. Yetki devri, uygun araçlarla ilgililere duyurulur.

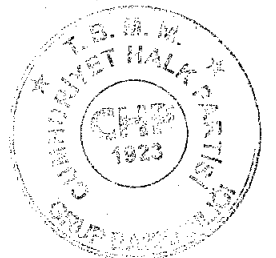
Koordinasyon ve işbirliği

MADDE 32 - (1) Bakanlık, hizmet ve görevleriyle ilgili konularda, diğer bakanlıkların ve kamu kurum ve kuruluşlarının uyacakları esasları mevzuata uygun olarak belirlemekle, kaynak israfını önleyecek ve koordinasyonu sağlayacak tedbirleri almakla görevli ve yetkilidir.

(2) Bakanlık, diğer bakanlıkların hizmet alanına giren konulara ilişkin faaliyetlerinde, ilgili bakanlıklara danışmak ve gerekli işbirliği ve koordinasyonu sağlamaktan sorumludur.

Düzenleme yetkisi

MADDE 33- (1) Bakanlık; görev, yetki ve sorumluluk alanına giren ve önceden kanunla düzenlenmiş konularda idarî düzenlemeler yapabilir.

ALTINCI BÖLÜM

Personele İlişkin Hükümler

Atama

MADDE 34- (1) 2451 sayılı Bakanlıklar ve Bağlı Kuruluşlarda Atama Usulüne İlişkin Kanunun eki cetvellerde sayılanlar dışında kalan memurların atamaları Bakan tarafından yapılır. Bakan bu yetkisini alt kademelere devredebilir.

Kadrolar

MADDE 35- (1) Kadroların tespiti, ihdası, kullanımı ve iptali ile kadrolara ilişkin diğer hususlar, 190 sayılı Genel Kadro ve Usulü Hakkında Kanun Hükmünde Kararname hükümlerine göre düzenlenir.

(2) Ekli (1) sayılı listede yer alan kadrolar ihdas edilerek 190 sayılı Genel Kadro ve Usulü Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin eki (I) sayılı cetvele "Kadın Bakanlığı" bölümü olarak eklenmiştir.

Kadın Bakanlığı Uzman ve Denetçi istihdamı

MADDE 36- (1) Bakanlık merkez teşkilatının ilgili hizmet birimlerinde Kadın Bakanlığı Uzmanları ve Kadın Bakanlığı Uzman Yardımcıları ile Kadın Bakanlığı Denetçileri ve Denetçi Yardımcıları istihdam edilir.

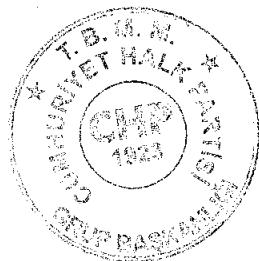
(2) Kadın Bakanlığı Uzman Yardımcılığına atanabilmek için 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 48 inci maddesinde sayılan genel şartlara ek olarak aşağıdaki şartlar aranır:

a) En az dört yıllık lisans eğitimi veren üniversitelerin kadın çalışmaları/toplumsal cinsiyet çalışmaları, sosyoloji, felsefe, psikoloji bölümleri ile hukuk, siyasal bilgiler, iktisat, işletme, iktisadi ve idari bilimler fakülteleri ile hizmet birimlerinin görev alanına giren ve yönetmelikle belirlenen yükseköğretim kurumlarından veya bunlara denkliği Yükseköğretim Kurulu tarafından kabul edilen yurt içindeki veya yurt dışındaki yükseköğretim kurumlarından mezun olmak.

b) Yapılacak yarışma sınavında başarılı olmak.

(3) Uzman Yardımcılığına atananlar, en az üç yıl fiilen çalışmak ve istihdam edildikleri birim tarafından belirlenecek konularda hazırlayacakları tezin, oluşturulacak tez jürisi tarafından kabul edilmesi kaydıyla, yapılacak yeterlik sınavına girmeye hak kazanırlar. Süresi içinde tezlerini sunmayan veya tezleri kabul edilmeyenlere tezlerini sunmaları veya yeni bir tez hazırlamaları için altı ayı aşmamak üzere ilâve süre verilir. Yeterlik sınavında başarılı olanların Kadın Bakanlığı Uzman kadrolarına atanabilmeleri, Yabancı Dil Bilgisi Seviye Tespit Sınavından asgarî (C) düzeyinde veya dil yeterliği bakımından buna denkliği kabul edilen ve uluslararası geçerliliği bulunan başka bir belgeye yeterlik sınavından itibaren en geç iki yıl içinde sahip olma şartına bağlıdır. Sınavda başarılı olamayanlara veya sınava girmeye hak kazandığı hâlde geçerli mazereti olmaksızın sınav hakkını kullanmayanlara, bir yıl içinde ikinci kez sınav hakkı verilir. Verilen ilave süre içinde tezlerini sunmayan veya ikinci defa hazırladıkları tezleri de kabul edilmeyenler, ikinci sınavda da başarı gösteremeyen veya sınav hakkını kullanmayanlar ile süresi içinde yabancı dil yeterliği şartını yerine getirmeyenler Uzman Yardımcısı unvanını kaybeder ve Bakanlıkta durumlarına uygun memur unvanlı kadrolara atanırlar.

(4) Uzman Yardımcılarının mesleğe alınmaları, yetiştirilmeleri, yarışma sınavı, tez hazırlama ve yeterlik sınavları ile diğer hususlar yönetmelikle düzenlenir.

YEDİNCİ BÖLÜM

Çeşitli ve Son Hükümler

Atıflar

MADDE 37- (1) Diğer Mevzuatta, Kadının Statüsü Genel Müdürlüğüne yapılan atıflar Kadın Bakanlığına yapılmış sayılır.

Kadın Bakanlığına Devir

MADDE 38 - (1) 03/06/2011 tarih ve 633 sayılı Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı'nın Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararname doğrultusunda Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığına bağlanan Kadının Statüsü Genel Müdürlüğü teşkilatı ile personeli, borç ve alacakları, tüm varlıkları, araç gereç ve taşınırları bu kanunun yürürlüğe girdiği tarihte başkaca hiçbir işleme gerek kalmaksızın Kadın Bakanlığına bağlanır.

Değiştirilen Hükümler

MADDE 39 - (1) 14.07.1965 ve 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun;

a) Değişik 36'ncı maddesinin, Ortak Hükümler bölümünün (A) bendinin değişik (11) numaralı fıkrasına "Başbakanlık Uzman Yardımcıları" ibaresinden sonra gelmek üzere "Kadın Bakanlığı Uzman Yardımcıları", "Başbakanlık Uzmanlığına" ibaresinden sonra gelmek üzere "Kadın Bakanlığı Uzmanlığına" ibaresi,

b) "Zam ve Tazminatlar" başlıklı 152'nci maddesinin değişik "II- Tazminatlar" fıkrasının "(A) Özel Hizmet Tazminatı" bendinin (i) alt bendine "Başbakanlık Uzmanı" ibaresinden sonra gelmek üzere "Kadın Bakanlığı Uzmanları" ibaresi,

c) Ek göstergelere ilişkin eki (I) sayılı cetvelin "I- Genel İdare Hizmetleri Sınıfı" bölümünün (h) bendine "Başbakanlık Uzmanı" ibaresinden sonra gelmek üzere "Kadın Bakanlığı Uzmanları" ibaresi, eklenmiştir.

(2) 5018 sayılı Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanununun eki (I) sayılı cetvele, "9) Adalet Bakanlığı" ibaresinden sonra gelmek üzere "10 - Kadın Bakanlığı" ibaresi eklenmiş ve sıra numaraları yeniden teselsül ettirilmiştir.

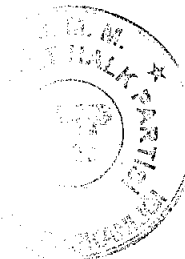
(3) Bakanlığın 2015 yılı mali harcamaları, 2015 yılı Merkezi Yönetim Bütçe Kanununa istinaden Maliye Bakanlığınca yeni bir düzenleme yapıncaya kadar, 2015 yılı bütçesinde yer alan ödeneklerden karşılanır. 2015 yılı sonrası harcamalar ise 2016 ve sonrası Merkezi Bütçeye eklenecek Kadın Bakanlığı kaleminden karşılanır.

Yürürlük

MADDE 40 - (1) Bu kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

Yürütme

MADDE 41 - (1) Bu kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

(I) SAYILI CETVEL

KADIN BAKANLIĞI MERKEZ TEŞKİLATI

Müsteşar	Müsteşar Yardımcısı	Hizmet Birimleri
Müsteşar	Müsteşar Yardımcısı	Kadının Statüsü Genel Müdürlüğü
	Müsteşar Yardımcısı	Kadın Sığınma Evleri Genel Müdürlüğü
	Müsteşar Yardımcısı	Denetim Dairesi Başkanlığı.
	Müsteşar Yardımcısı	Proje ve Koordinasyon Daire Başkanlığı
		Hukuki Danışma ve Rehberlik Hizmetleri Daire Başkanlığı
		Eğitim, Kültür, Araştırma ve Yayınlar Dairesi Başkanlığı
		Avrupa Birliği ve Dış İlişkiler Daire Başkanlığı
		Hukuk Müşavirliği
		Strateji Geliştirme Dairesi Başkanlığı
		Personel Dairesi Başkanlığı
		Destek Hizmetleri Dairesi Başkanlığı
		Bilgi İşlem Dairesi Başkanlığı
		Basın ve Halkla İlişkiler Müşavirliği
		Özel Kalem Müdürlüğü

